

Nr 234.

Av herrar **Gustafsson** i Lekåsa och **Carlsson** i Bakeröd, *angående skydd för markägares rätt till skogsbär på egen inhägnad skogs- och hagmark.*

Frågan om lagstiftning till skydd för markägares rätt till bärplockning på egen mark har upprepade gånger genom motioner framförts i riksdagen. Senast år 1937 väcktes en motion i denna fråga (A.K. nr 266). Denna avslogs då med hänvisning till att saken komme att bli föremål för riksdagens prövning i samband med en kommande revision av jordabalken.

Oberoende av när jordabalken kommer att revideras synes dock frågan om skydd för markägares rätt till bärplockning böra lösas. Från markägarnas sida ha krav ofta framförts på förbud mot bärplockning på enskild mark. Kan ett allmänt förbud icke utfärdas, så vill man åtminstone ha förbud mot att plocka bär inom inhägnade områden. Under senaste höst synes bärplockning på andras marker ha ägt rum i större omfattning än tidigare, vilket ju är naturligt med tanke på de rådande krisförhållandena. Detta har emellertid givit markägarna anledning att ånyo framföra sina krav på ett förbud.

Det kan naturligtvis framföras argument mot ett förbud mot bärplockning på andras marker, och särskilt har den synpunkten dragits fram, att det inte skulle vara rättvist att neka mindre bemedlade personer att plocka bär. Det kan naturligtvis ligga ett visst berättigande i detta, men å andra sidan kan man också med all rätt framhålla, att många markägare även genom skuldsättning eller låga inkomster befinna sig i ett bekymmersamt ekonomiskt läge. De äro därför i lika stort behov som andra mindre bemedlade att själva få tillgodogöra sig bärskörden på sina marker. Vissa markägare kanske också vidtaga åtgärder och nedlägga kostnader för att kunna skörda skogsbär. Under sådana förhållanden förefaller det knappast rimligt att i ett rättssamhälle som vårt andra skola få skörda frukterna av vad som rätteligen borde tillhöra markägarna. Särskilt gäller detta i fråga om inhägnade områden. Markägarna kunna icke hindra obehöriga att plocka bär inom inhägnade områden och ej heller hindra dessa från att trampa sönder bärbuskar, så att skörd för kommande år omöjliggöres.

Enligt vår mening borde frågan lösas på så sätt, att förbud utfärdades för obehöriga att plocka skogsbär inom inhägnade områden. På så sätt skulle en kompromiss kunna komma till stånd mellan markägarnas och den övriga befolkningens intressen. Markägarna fingo möjlighet att ostört plocka bären på egna marker, som äro inhägnade, medan i övrigt vem som helst finge tillgodogöra sig skörden på övriga marker, oberoende av vem som ägde dessa. Vi tro att en

lösning av frågan enligt dessa riktlinjer bäst skulle överensstämma med rättvisans krav.

Med anledning av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om vidtagande av åtgärder till skydd för markägarens rätt att plocka skogsbär på egen inhägnad skogs- och hagmark.

Stockholm den 24 januari 1942.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.

C. O. Carlsson
i Bakeröd.
